

4. Bibliographie der Schriften

Lærdom Om Et christeligt Levnets Begyndelse, Som indeholder fire Deelee: 1. En grundig Anviisning til sand bod og troe paa Gud. 2. En enfoldig ...

Francke, August Hermann

Kopenhagen, 1725

Nogle Aandelige Psalmer.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Nogle Aandelige Psalmer.

Gott lob ein Schrit zur Ewigkeit.

Et trin til evigheden sig, lof Æe Gud, at-
ter ender, i tidens fremgang sig til dig,
mit hiertes atraa vender, o kilde! som
mig livet gav, hvis naades strømme, som
et haf, sig i min siel udgynder.

2. Jeg teller timer, dag og aar, det mig
saa længe bliver, indtil jeg livet af dig saar,
o liv! som livet giver, at det som dødt er i
mig, opsluges gandske udi dig, og jeg udr-
d'lig bliver.

3. Mit hierte af din Kierlighed, saa bren-
der at optændes, hvad i mig er, mit sind til
med, saa hart med dig forbindes, at du i mig
og jeg i dig, og jeg dog altid uden svig, maa
nærmer til dig trænge.

4. O! at du selv vilt komme snart jeg tæl
de øyeblikke, ach! kom før hiertet til sin fart
ved døden sig vil skilke, kom dog udi din her-
lighed, feede! din bruud har sig bereed, og
lænderne opbunden.

5. Fordi og din Aands olie er, rigtig i
mig udgydet, og du indvortes er mig nær,
og jeg i dig indfyldet; saa lys for livets lys for
mig

mig, at jeg ved troe og ordet dig med glæde fandt undfange.

6. Kom, kom! er brudens røst til dig, kom, raaber hørt din kiære! hun raaber/ skriger idelig, kom snart, o Jesu Herre! saa kom nu hid min brudgom kjer, Guds Lam, som kiender at jeg er, i naade dig trolovet.

7. Den rette tiid og stund fra mig, jeg gandske til dig skyder, endskiønt jeg veed det teffes dig, at jeg afhiertet byder, dig kom me frem og strax der paa, mit løb kun lader derhen staæ, dig snart imod at komme.

8. Jeg nøyes at jeg ikke fra din kierlighed fandt falde, og at jeg fri for hver mand maa, dig steds min brudgom kalde, og du o Livsens Fyrste dig, foreene hiffet vilt med mig, og mig din arvdeel skienke.

9. Derfor jeg priser dig med stiid, at dagen (natten) sig har endet, og at et trin af denne tiid, nu atter er fuldendet, jeg skri der hastig videre frem, indtil jeg naaer Jerusaleem, den stad som er der oven.

10. Naar mine hænder stunke ned, og mine knæ de vanker, saa styrk mig med din haand, og leed min tro og hiertes tanker, at ved din kraft mit hierte maa, sig styrke og formue saa, mod himlen op at stige.

II. O siel! gaæe frist paa troens vey, af
ræds

rædsel en forfage, lad dig af verdens lyster
en, fra sandheds stii af drage, er løbet alt
forlangt for dig, saa flyv som ørnen skynder
sig, med kierlighedsens vinger.

12. Til dig o Jesu er min siel, forlænge
siden draget, du fuld af kierlighed har heel,
mit sind og sands indtaget, far hen, hvad
faldes tiid og sted, jeg er nu udi evighed, thi
jeg i Jesu lever.

Den anden.

Eins ist noth, ach Herr! dis eine.

Et nødvendigt er, det ene lær mig Herre
fiende dog, andet lad som ædelsteene
finne det er dog et aag, hvor under
sig hiertet kun nager og plager, i sandhed
dog ingen fornøjelse tager, saar jeg kun det
eene som altid gjør vel, saa fryder det eene
i alting min siel.

2. Søg min siel, vilt du det finde, en hos
noget creatur, lad hvad jordisk er af finde,
sving dig over al natur, hvor Gud og hvor
mandom i een er at finde, hvor al Guds fuld-
kommenheds fylde er inde, der der er den be-
ste nødvendigste deel, mit eet og mit alt ja
min salighed heel.

3. Til det eene at besidde, som Maria sind
henstod, da hun fuld af andagts heede, sat-
te sig til Jesu fod, I hiertet hun brændte det
eene

eene at høre, hvad hende nu vilde vor Frelsermand lære, see! hendes alt gandske i Jesu var lagt, og hendes alt blev i et hende tilbragt.

4. Saa og ifkun mig forlænger, Kiere Jesu efter dig, lad mig stadig ved dig henge, skienke dig til egen mig, om end til den største flok mange sig vende, vil jeg dog i Kierlighed efter dig rende, thi dit ord o! Jesu er liv, og er Aand, hvad er som man nyde i Jesu en Fand?

5. Al den største wiisdoms fylde, ligger Herre skjult i dig, gid min villie ifkun vilde, paa den bane søge sig, hvor ydmynghed ret og eenfoldig regierer, og mig til den himmelske wiisdom henfører, ach! naar jeg kun Jesum ret kiender og veed, saa haver jeg wiisdommens fuldkommenhed.

6. Intet mig hos Gud Fand tiene, uden du min Jesus god, lykkes skal det mig alle, ved dit rosenfarved blod, den største retferdighed er mig da givet, der du blevst paa forsæts træ for mig aflivet, da saligheds klæder jeg haver lagt paa, der i jeg i evighed glæde skal faae.

7. Giv min siel at vogue tilig, til dit billede i fred, du, som jeg udvæller, er mig giort af Gud til hellighed, hvad som til et gudeligt levet og livet mig tiener, er alt i min Frelser

ser

ser mig givet, udriv mig fra al den forføngelig lyst, dit liv vær allene min vidskab og trøst.

8. Ja hvad skal jeg meer begiere, mig begynder naadens flod, du gifst engang ind med ære i det hell'ge ved dit blod, en evig forløsning du haver der funden, at jeg er den helvedes herskab undrunden, din indgang fuldkommene frihed mig før, i Anden det sønlige Abba man hør.

9. Med nøyagtig fred sig mætter nu min siel, og trøster sig, thi min Hyrde Jesus sætter for mig søde rigelig, nu fryder mit herte en sødere gaver, end naar jeg dig Jesum evindelig haver, mig ingen fornøjelse større kand see, end naar jeg dig Jesum i troen kand see.

10. Derfor Jesus du allene, er mit Et og alt, min Gud, prøv om jeg det ret mon mene, hylleries skin slet ud, see om jeg paa syndige stie monn' træde, paa evige vene mig Jesu da lede, giv at jeg kun holder her alting for dynd, og Jesum kand vinde; paa dette leg vind.

Den tredie.

Es vergehen alle Zeiten.

Alle tider ende have, og os følge med til grave, derpaa kommer evighed, som af

afingen ende veed : en begyndelse den fiender , dog til ende aldrig render , til de ondes største nag , stedse kaldes det i dag.

2. Evigt bringer fryd og smerte, evigt ind i siel og hierte for samvittighedens dør tordner, og den bange gjør, evighed har flere timer, end den klare soel har strimer, end de lys paa himlens sal, ja end havets draa- bers tal.

3. Kandsku tælle ildens gnister, alle skoves løv og qvister, farn og uld af havl og sne, blad og græs i engene : alt det man med tal kand nævne ikke settes bør i jevne med den lange evighed, som af ingen ende veed.

4. Evig fryd Gud dem vil give, som i Christi tro forblive, men den lange pine skal qvæle de fordømtes tal ; derfor hold dog op at synde, medens naaden er at finde, og see hen til evighed, som af ingen ende veed.

Den fjerde.

Wer weiß, wie nahe mir mein ende.

Hvo veed, hvor nær mig er min ende? see tiden meget hastig gaar, hvor let og snart kand det sig hende, at jeg herfra at vandre faar : min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste afskeds time god.

2. Det

2. Det kand langt anderledes blive med mig, før dagen vorder endt, thi medens jeg er her i live, jeg med døds fare er bespændt; min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

3. Lær mig, o Gud, ret at betænke min død, og naar jeg segner ned, min siel i Jesu saar at senke, og døe i sand bodferdighed: min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

4. Fra verdens syfter, folk og vare lad mig betids affondre mig, at naar Gud kalder, jeg kand svare: mig skee som det behager dig: min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

5. Lad himlen sukker-sød mig være, men verden beest, som galde-bær, lad mig i tanker stedse bære, hvor liflig saligheden er: min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

6. Døf al min synd, o milde Fader, ved Christi dyre værdskuld til; jeg den astroen aldrig lader, I den jeg hvile finde vil: min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

7. Jeg i min Jesu saar og vunder den bedste seng og hvile har, thi naar mit liv til døden stunder, jeg der min trøst og styrke tar; min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

8. Fra

8. Fra Jesu intet mig skal tvinge, en livet, og en dødsens bud, min haand jeg i hans saar vil stinge, og raabe: min Herr' og min Gud, min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

9. Min Jesum jeg mig isort haver, da jeg blev døbt med daabens vand, du derfor mig med trøst begaver, og for dit barn mig tager an: min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

10. Mig Jesus lader æd' og drikke sit legem og sit røde blod; thi glemmer hand mig vist nok ikke, jeg bliver hans, hand er mig god: min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

11. Saa lad mit endeligt kun komme, min Jesus omhue for mig bær, at det skal komme mig til fromme, som med hans blod beprøvet er; min Gud, gjør dog for Christi blod min sidste affkeds time god.

12. Imidlertid jeg mig fornøyer I ham, og døer i største roe, jeger tilfreds, som Gud det søyer, og har til ham en stadig troe: min Gud, gjør det for Christi blod, min affkeds stund maa være god.

